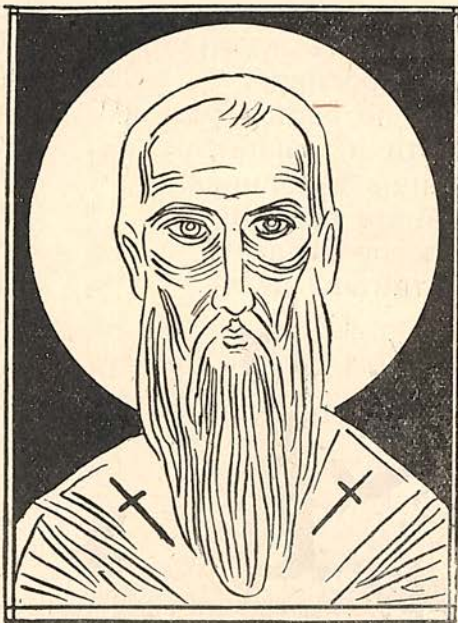

СВЪТУЛКА

Дълъгъ билъ пѣтътъ отъ Плиска до Дѣволъ, защото тогава не била измислена още желѣзницата. Отъ много села и градове се стичалъ народътъ, да види първия си учителъ, да разгърне първитѣ български книги, тъй красиво написани отъ Кирилъ и Методий и тѣхнитѣ ученици. По пѣтя Климентъ често спиралъ, отварялъ нѣкоя дебела книга въ разкошна кожена подвързия и четѣлъ на чистъ български езикъ Светото Писание. А народътъ плачелъ отъ умиление и радостъ.

Като пристигналъ въ Дѣволъ, Климентъ превърналъ и тритѣ подарени му отъ князь Борисъ къщи на училища. Стекли се много ученици, и деца, и възрастни, напълнило се училището, а

имало само единъ учителъ. На едни Климентъ показвалъ, какъ се пишатъ буквитѣ, други учелъ да четатъ, на трети, които подготвялъ за свещеници, самъ четѣлъ и тълкувалъ Светото Писание. За седемъ години първиятъ български учителъ обучилъ 3,500 ученици.

Уморенъ отъ работа, Климентъ се затварялъ въ основания отъ него манастиръ Св. Пантелеймонъ на Схридското езеро. Но и тукъ не си почивалъ. Съ своето паче перо буква по буква той написалъ много съчинения, като не забравилъ да опише и живота на своитѣ любими учители Кирилъ и Методи, които сж били учители и проповѣдници въ Моравия.

Следъ седемъ години Климентъ станалъ епископъ, а за учителъ въ Македония билъ изпратенъ Наумъ. До края на живота си старитѣ другари не се раздѣлили вече.

Калина Малина